

[Axel Kristensen.]

i denne Situation, fordi alene en forøget Produktion og en Udnyttelse af de Muligheder, der foreligger, kan forbedre Tilstanden for Forbrugerne i dette Land —, maa man hævde, at Arbejdsfordeling er skadelig i Øjeblikket.

Saa kunde man, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har sagt, gaa den Vej at indføre en Ændring i Loven, hvorefter det ikke alene bestemtes administrativt, men ligefrem stod i Loven, at hvis Arbejdsløshedsprocenten faldt til et vist lavt Tal, kunde man ikke have Arbejdsfordeling. Men her er jeg ikke enig med det ærede Medlem, for det løser ikke Problemet med Hensyn til en rigtig Brug af Loven. For det første maa man rent principielt hævde, at naar der er Mangel paa Arbejds-kraft, saa skal Folk tage det foreliggende Arbejde, før de kan faa Understøttelse. Hvis vi staa saaledes, at vi mangler Arbejds-kraft til at faa dyrket Sukkerroer, saa kan vi ikke sige til en Mand, selv om han er Tømmermand, at han kan leve af Understøttelse, medens vi saa ikke kan dyrke Sukkerroer. Det er naturligvis at sætte Sagen paa Spidsen, men ingen skal have Ret til Understøttelse, saa længe der er nyttigt Arbejde at udføre. (*Hans Hedtoft*: Skal vi sende en Tømmermand herfra paa Sukkerroearbejde paa Lolland-Falster?). Man skal selvfølgelig ikke sige til en Mand, der er Tømmermand og har Kone og Børn her i København, at han skal rejse til Lolland-Falster og luge Sukkerroer og derved faa en mindre Levofod, end han kan eksistere for. Det er ikke min Mening, jeg vil ikke forlange urimelige Ting af de danske Arbejdere, men jeg maa som Princip hævde, at Lovgivningen maa bygge paa, at ingen kan leve af Understøttelse, saa længe der er vigtigt Arbejde at udføre i Danmark. At disse Principper skal gennemføres under fuld Hensyntagen til de Mennesker, det kan dreje sig om, turde være en Selvfølge. Men det er da heller ikke sikkert, at den Tømmermand bor i København; det kunde være, han boede i Nakskov.

Dernæst vil jeg sige, at den Arbejdsløshedsprocent, man opererer med i en Arbejdsløshedskasse, jo ikke angiver Arbejdsløsheden inden for dette bestemte Fag, men er Arbejdsløshedsprocenten inden for Arbejdsløshedskassens Omraade. I mange Tilfælde kan man i en Arbejdsløshedskasse, f. Eks. inden for den keramiske Industri, som beskæftiger mange ufaglærte Mennesker, Mænd og Kvinder, have en meget lille Arbejdsløshed, samtidig med at man inden for andre

Kassers Omraader har en stor Arbejdsløshed blandt ufaglærte. Man kan derfor ikke betragte det som en Løsning, at man ud fra en bestemt Arbejdsløshedsprocent i en Arbejdsløshedskasse skal bestemme, om der maa finde Arbejdsfordeling Sted inden for dette Omraade eller ej, for det er helt tilfældigt, hvilket Omraade disse Kasser dækker. Men selv om man vilde nøjes med at lade Spørgsmaalet gælde de virkelige faglærte, kan Sagen heller ikke løses paa den Maade. Hvis man f. Eks. vil tage Smedefaget, vil man se, at der er en Masse forskellige Specialiteter inden for dette Fag. Ser vi f. Eks. paa Smedene, drejer det sig om en Sum af meget forskellige faglig Kunnen. Der er Klejnsmede, der er Grovsmede, Værktøjsmagere, Svejsere og Maskinarbejdere, der reparerer. Disse forskellige Grene skilles slet ikke fra hinanden, og der kan derfor meget vel være en stor Arbejdsløshed inden for dette Fag, samtidig med at der er stor Mangel paa special Arbejds-kraft, f. Eks. Værktøjsmagere. Og man vil kunne risikere at skulle have Arbejdsfordeling blandt Værktøjsmagerne, samtidig med at man mangler dem andre Steder, fordi der inden for den samlede Gruppe er stor Arbejdsløshed. Endelig kommer dertil, at mange Fag ligger saa nær op ad hinanden, at man med stor Rimelighed vilde kunne flytte Arbejderne fra det ene Fag til det andet. Jeg kan nævne Eksempler fra det Fag, jeg kender, og jeg er ikke i Tvivl om, at man fra mange Fag kan nævne tilsvarende Eksempler. Hvis vi f. Eks. inden for Porcelænsindustrien mangler Porcelænsdrejere, vilde vi med største Lethed i Løbet af kort Tid kunne anvende Trædrejere til dette Arbejde. Hvis vi mangler Modellører til at arbejde i Gips, vil vi meget hurtigt kunne uddanne Træskærere til dette Arbejde, og hvis vi mangler Retouchører til Fremstilling af keramiske Figurer, vil vi meget hurtigt kunne oplære Ciselører dertil. Naar Arbejdsfordelingsloven i Øjeblikket er saa farlig, er det, fordi der i meget høj Grad maa og skal finde en Om-skoling Sted, for at vi kan erobre de Eksportmarkeder, der er Mulighed for at erobre — de skal nemlig tages nu og ikke ad Aare. Der er mange Steder, hvor vi har haft en Produktion før, og hvor vi ikke vil faa det nu, fordi der er sket Koncentrationer og Rationaliseringer i Udlandet, der vil slaa denne Produktion ud. Hvis vi derfor vil have et normalt selvhjulpent Erhvervsliv, er det nødvendigt, at der finder en Omlægning Sted, som ikke kan og ikke maa sinkes ved, at Folk bindes ved Arbejdsfordeling.